

«Οικογένεια και ήθος»: Μια ημερίδα για τις Πρεσβυτέρες και τις Μητέρες Κληρικών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο πλαίσιο των ΚΣΤ΄ Παυλείων διοργανώθηκε φέτος η καθιερωμένη ημερίδα για πρεσβυτέρες και μητέρες κληρικών και μοναχών της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας με θέμα: «Οικογένεια και ήθος».

Προηγήθηκε Αρχιερατική Θ. Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος στη συνέχεια άνοιξε και την ημερίδα με την εισήγησή του και τόνισε πως το ήθος της αγάπης και της θυσίας που έδειξαν οι Μυροφόρες αλλά και οι συνεργάτιδες του Αποστόλου των Εθνών Παύλου πρέπει να διαποτίζει και τις πρεσβυτέρες και μητέρες των κληρικών.

[ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ](#)

Πρώτη εισηγήτρια ήταν η πολύτεκνη πρεσβυτέρα και θεολόγος κ. Κλεοπάτρα

Παπαθεοδώρου ανέπτυξε το θέμα: «Το Αγιοπνευματικό ήθος στη ζωή της πρεσβυτέρας» και ανέφερε με ωραία παραδείγματα τον αγώνα κάθε πρεσβυτέρας για να αποκτήσει με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος αυτό το ήθος. Την ημερίδα έκλεισε με την εισήγηση της οικονομολόγου - συγγραφέως κ. Σταματίας Πάπιστα - Καραγεωργίου με θέμα: «Πίστις-Ελπίς-Αγάπη στη ζωή της πρεσβυτέρας», και αναφέρθηκε στον Ύμνο της Αγάπης του Απ. Παύλου. Στο τέλος της ημερίδας ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων, επέδωσε αναμνηστικά δώρα και ευχαρίστησε τον πρωτοπρεσβύτερο π. Λάζαρο Μουρατίδη για την γενναιόδωρη φιλοξενία της ημερίδας στον Ιερό Ναό Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης Διαβατού. Τον συντονισμό όλης της εκδήλωσης είχε ο πρωτοπρεσβύτερος Νεκτάριος Σαββίδης.

Στην ομιλία του κατά τη θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων τόνισε: «Καί γάρ άεναοι έρρευσαν ποτα-μοί έκ τής κοιλίας σου, Πάτερ, δογ-μά-των εύσεβών, καθώς προεί-πε ό Χριστός», έψαλε σήμερα ή Έκκλησία μας προς τιμήν του έορταζομένου μεγάλου Πατρός και Θεολόγου της, του άγίου Κυ-ρίλλου, πατριάρχου Άλεξανδρεί-ας. Καί τιμοϋμε τόν άγιο Κύριλλο ιδιαιτέρως, διότι υπερασπίσθηκε τή θεανθρώπινη φύση του Χρι-στοϋ από τίς κακοδοξίες του αίρε-τικοϋ Νεστορίου και άγωνίσθηκε ώστε ή Παναγία Παρθένος νά μήν όνομάζεται Χριστοτόκος αλλά Θεο-τόκος, διότι δέν έγέννησε έναν άνθρωπο αλλά τόν ένανθρωπή-σαντα Υίο και Λόγο του Θεοϋ, τό δεύτερο πρόσωπο τής Άγίας Τριά-δος.

Η διδασκαλία αυτή του άγίου Κυρίλλου και τά συγγράμματα του στά όποια διετύπωσε τά δόγματα τής εύσεβοϋς πίστεως τής Όρθο-δόξου Έκκλησίας δέν ήταν δη-μι-ούρ-γημα δικό του, δέν ήταν προϊ-όν τής σοφίας και τών γνώσεων του, αλλά ήταν καρπός του φω-τισμοϋ του άγίου Πνεύματος, του όποιου τήν έπιφοίτηση στους άγί-ους μαθητές και αποστόλους του Κυρίου και σέ όλο τόν κόσμο έορ-τάσαμε τήν περασμένη Κυριακή, τήν Κυριακή τής Πεντηκοστής. Καί άκούσαμε τόν ίδιο τόν Χριστό στό εύαγγελικό ανάγνωσμα τής έορτής νά δια-βεβαιώνει τους άκρο-ατές του ότι «ό πιστεύων εις έμέ, καθώς ειπεν ή Γραφή, ποτα--μοί έκ τής κοιλίας αυτού ρεύ-σου-σιν ύδατος ζώντος». Μέ τήν έκ-φραση αυτή, έξηγεϊ ό ιερός εύαγ-γε-λιστής Ιωάννης, ό Χριστός έν-νοεί τό Πνεϋμα τό άγιο, τό όποιο θά λάμβαναν όσοι θά πίστευαν στόν Χριστό.

Στή χάρη, λοιπόν, του Παναγίου Πνεύματος αναφέρεται και ό ιερός ύμνογράφος ψάλ-λοντας για τόν άγιο Κύριλλο: «και γάρ άεναοι έρρευσαν ποταμοί έκ τής κοιλίας σου, Πάτερ, δογμάτων εύσεβών, καθώς προείπε ό Χριστός».

Διότι, εάν κανείς δέν μπορεί νά πεϊ «Κύριον Ιησοϋν, ει μή έν πνεϋ-ματι άγίω», όπως γράφει ό απόστολος Παϋλος στην πρώτη προς Κορινθίους έπιστολή του, πολ-λῶ μάλλον δέν μπορεί νά έν-νοήσει και νά έρμηνεύσει τά μυ-στήρια και τήν αλήθεια

τοῦ Θεοῦ, χωρίς τή χάρη καί τόν φωτισμό τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος.

Γι' αὐτό τόν λόγο καί ὁ Χριστός ὑπο-σχέθηκε στούς μαθητές του ὅτι μετά τήν Ἀνάληψή του θά στείλει τό Ἅγιο Πνεῦμα γιά νά τούς ἀπο-καλύψει «πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» καί νά τούς φωτίσει νά κατανοή-σουν ὅσα ἀπό ἀνθρώπινη ἀδυ-να-μία δέν εἶχαν μπορέσει μέχρι τότε νά κατανοήσουν.

Γι' αὐτό καί ὅσοι ἐπιχείρησαν καί ἐπιχειροῦν εἴτε νά ἐρμηνεύσουν εἴτε νά διδάξουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, βασιζόμενοι στίς δικές τους δυνά-μεις καί στίς δικές τους γνώσεις, αὐτοί τίς περισσότερες φορές πλα-νήθηκαν καί παραπλάνησαν καί τούς ἀκροατές τους καί δημι-ούρ-γησαν διαιρέσεις καί σχίσματα στήν Ἐκκλησία.

Ἀντίθετα ὅσοι ἔχουν τή χάρη καί τόν φωτισμό τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί στηρίζονται σέ αὐτόν γιά νά διδάξουν καί νά κηρύξουν, αὐτοί ἀκόμη καί ἂν εἶναι ἀγράμματοι, ὅπως ἦταν οἱ ἀπόστολοι τοῦ Κυ-ρίου, πού ἦταν ψαράδες, ἢ ὅπως ἦταν κάποιοι σύγχρονοι ἅγιοι, ὁ ἅγιος Παΐσιος ἢ ὁ ἅγιος Πορφύριος, ἢ ὅπως ἦταν κάποιοι ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, αὐτοί ὀρθοτομοῦν τόν λό-γο τῆς ἀληθείας καί ἐκφράζουν τίς ἀλή-θειες τῆς πίστεως, «καθώς τό Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀπο-φθέγ--γε-σθαι».

Αὐτό συνέβη καί μέ τόν ἅγιο Κύ-ριλλο, τόν ὁποῖο ἐορτάζουμε σή-με--ρα. Αὐτό συνέβη καί μέ τούς Πα-τέρες καί τούς ἁγίους τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας. Ἀγωνίσθηκαν νά κάνουν στή ζωή τους πράξη τοῦ Εὐαγ-γέλιο τοῦ Χρι-στοῦ, καί ἔτσι ἔγιναν δεκτικοί τῆς χάριτος τοῦ Πανα-γίου Πνεύ-ματος, ὥστε μπόρεσαν νά ἐρμη-νεύ-σουν τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας καί νά τόν διδάξουν στούς ἀνθρώ-πους, νά τόν διδά-ξουν σέ ὅλους ἐμάς.

Ἐζησαν οἱ ἅγιοι πρῶτα τό Εὐ-αγ-γέλιο καί μετά τό δίδαξαν, διότι μόνο «ὁ ποιήσας καί διδά-ξας», κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου, «μέγας κληθήσεται». Καί αὐτό διότι τό Εὐαγγέλιο δέν εἶναι οὔτε θεω-ρία οὔτε φιλοσοφία. Εἶναι ζωή, εἶναι πράξη, εἶναι ἦθος, εἶναι βίω-μα. Εἶναι τό ἦθος καί τό βίωμα τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, τό ὁποῖο δημιουργεῖται μέ τόν πνευ-ματικό ἀγώνα πού κάνει ὁ κάθε πιστός καί μέ τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Γιατί τί ἄλλο σημαί-νει «ἐν Χριστῷ ζωή» παρά νά ζεῖς, ὅπως ζοῦσε ὁ Χριστός, νά ζεῖς σάν νά εἶσαι μέσα στήν πα-ρου-σία τοῦ Χριστοῦ, νά ζεῖς σάν νά ἔχεις μέσα σου τόν Χριστό, νά ζεῖς ὅπως ζοῦ-σε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος διεκήρυσσε «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός».

Αὐτή τή ζωή ἄς προσπαθοῦμε νά ζοῦμε καί ἐμεῖς μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, οὕτως ὥστε νά ἐπι-τύχουμε τόν στόχο τῆς ζωῆς μας καί νά ἀξιωθοῦμε καί τῆς μα-καριότητος τῆς αἰωνίου βασι-λείας τοῦ Θεοῦ.